

Άρειος Πάγος 6/1968,

Πηγή: Ποιν. Χρ. Τόμ. ΙΗ' 1968 σελ. 162

Περίληψη: "Έννοια και κριτήρια αμελείας. - Ανθρωποκτονία εξ αμελείας υπό προϋποθέτου Δ.Ε.Η., όστις διωχέτευσε ρεύμα υψηλής τάσεως προ της αποπερατώσεως των υπό των παθόντων εκτελουμένων εργασιών επί ηλεκτρικού στύλου. - Ητιολογημένη η απόφασις. Δεν ασκεί επιρροήν το άρθρ. 4 Γενικών Οδηγιών περί εκτελέσεως εργασιών επί στύλου υπό τάσιν, εφ' όσον αι εργασίαι εξετελούντο προ της διοχετεύσεως ρεύματος".

Απόφαση Δικαστηρίου

Προεδρεύων ο αντιπρόεδρος Β. ΓΕΩΡΓΙΟΥ

Εισηγητής ο αρεοπαγίτης Κ. ΜΑΡΜΑΡΑΣ

I. Επειδή καθ' α εκ της προσβαλλομένης αποφάσεως προκύπτει παρατίθενται εν αυτή τα εφαρμοσθέντα άρθρα 28, 302, και 314 § 1 του Π.Κ., η δε συζήτησις και απαγγελία της αποφάσεως εγένετο δημοσία, όθεν οι περί του εναντίου λόγοι αναιρέσεως 1ος και 2ος του κυρίου δικογράφου είναι αβάσιμοι και απορριπτέοι.

II. Επειδή κατά τας διατάξεις των άρθρων 302 και 314 Π.Κ. τιμωρείται με τας εν αυτοίς ποινάς ο εξ αμελείας επιφέρων τον θάνατον, ως και ο εξ αμελείας προξενών σωματικήν βλάβην. Εκ δε της διατάξεως του άρθρου 28 του αυτού Κώδικος, καθ' ην εξ αμελείας πράττει όστις ένεκεν ελλείψεως της προσοχής ήν ώφειλεν εκ των περιστάσεων και ηδύνατο να καταβάλη δεν προείδε το εκ της πράξεώς του παραχθέν αξιόποινον αποτέλεσμα είτε προείδε μεν τούτο ως δυνατόν, επίστευσεν όμως ότι δεν θα επήρχετο, συνάγεται ότι θεμελιώδης όρος προς απαρτισμόν της έννοιας της αμελείας, ήτις ως νομική έννοια, υπόκειται εις τον έλεγchon του Αρείου Πάγου, είναι η έλλειψις της προσηκούσης προσοχής, προς διακρίβωσιν της οποίας, εν εκάστη συγκεκριμένη περιπτώσει, δέον να λαμβάνωνται υπ' όψιν, αφ' ενός μεν αι κατά την πράξιν αντικειμενικαί περιστάσεις, ίνα κριθή αν υπό του δράστου κατεβλήθη η εις πάντα μετρίως συνετόν άνθρωπον επιβαλλόμενη προσοχή, βάσει των νομικών κανόνων, της κρατούσης εν ταις συναλλαγαίς συνηθείας, της κοινής κατά την συνήθη πορείαν των πραγμάτων πείρας και λογικής, αφ' ετέρου δε αι προσωπικαί περιστάσεις, γνώσεις και ικανότητες εξ ων θέλει κριθή αν ούτος ηδύνατο να καταβάλη την κατά τα ανωτέρω επιβαλλομένην προσοχήν.

III. Επειδή το εκδόν την προσβαλλομένην απόφασιν Εφετείον, ως εκ του αιτιολογικού και του διατακτικού αυτής προκύπτει, εδέξατο, κατ' ανέλεγκτον ως εις εκτίμησιν πραγμάτων αναγομένην κρίσιν, ότι ο αναιρεσείων, τυγχάνων προϊστάμενος συνεργείου τεχνιτών της Δημοσίας Επιχειρήσεως Ηλεκτρισμού, προκειμένου να προβή εις αντικατάστασιν μετασχηματιστού εν Λαμία, παρέλαβε τους τεχνίτας της Δ.Ε.Η Χ.Κ. και Β.Κ., οίτινες ανήλθον επί στύλου και εν ω κατά το πέρας του έργου των ευρίσκοντο επί του στύλου, ο αναιρεσείων δεν ανέμεινε την αποπεράτωσιν της εργασίας και κάθοδόν των, αλλά διωχέτευσε διά των επί τούτου αγωγών, ρεύμα υψηλής και χαμηλής τάσεως και ούτως ένεκεν ελλείψεως της ην ώφειλεν εκ των περιστάσεων και ηδύνατο να καταβάλη προσοχής το διοχετευθέν διά της ενεργείας αυτού διά των επί του στύλου αγωγών, ένθα ο μετασχηματιστής, ηλεκτρικόν ρεύμα έσχεν ως επακόλουθον να υποστή ο μεν πρώτος εκ των ανωτέρω τραύματα και κακώσεις, εξ ων επήλθεν ο θάνατος αυτού ο δε δεύτερος σωματικήν βλάβην και ότι ο αναιρεσείων δεν προείδεν το εκ της πράξεώς του παραχθέν αποτέλεσμα. Εις την ως άνω κρίσιν, ως εκ του αιτιολογικού και του σκεπτικού αυτής προκύπτει, ήχθη η προσβαλλομένη μετ' ειδικήν και εμπεριστατωμένην αιτιολογίαν και δη μετ' έκθεσιν των ανελέγκτως προκυψάντων πραγματικών περιστατικών, ως και των εξ ων ταύτα συνήχθησαν αποδείξεων, εν αις και των περιγραφομένων ως αναγνωσθέντων εγγράφων μεταξύ των οποίων και το άρθρ. 4 Γενικών Οδηγιών εκμεταλλεύσεως διανομής (υψηρειακού σημειώματος) της Δ.Ε.Η. και εξ ων επείσθη περί της ενοχής του αναιρεσείοντος προς δε και των σκέψεων και των νομικών λόγων, δι' ους τα ως άνω περιστατικά υπήχθησαν εις τας διαληφθείσας διατάξεις των άρθρων 28, 302 και 314 Π.Κ., ως συντρέχουν άπαντα τα κατά νόμον εξ αντικειμένου και εξ υποκειμένου συστατικά στοιχεία, επαρκώς καθοριζόμενου και του αιτιώδους συνδέσμου μεταξύ της ενεργείας του αναιρεσείοντος και του επελθόντος αποτελέσματος. Εξ άλλου ο ισχυρισμός του αναιρεσείοντος, καθ' όν επί τη βάσει των οδηγιών της Δ.Ε.Η. επιτρέπεται η εκτέλεσις εργασιών επί στύλου γραμμής υπό τάσιν υπό την προϋπόθεσιν ότι αι εργασίαι αύται εκτελούνται εις απόστασιν άνω του ενός μέτρου από των ηλεκτροφόρων συρμάτων, αφ' ου θεμελιούνται ο περί ελλείψεως ειδικής αιτιολογίας, λόγος αναιρέσεως του δικογράφου των προσθέτων, δεν ασκεί ουσιώδη επιρροήν εν προκειμένω, ως προς την κατά τα εκτεθέντα αμέλειαν του αναιρεσείοντος, αφ' ου καθ' α δέχεται η προσβαλλομένη απόφασις και μετ' εκτίμησιν των ως άνω οδηγιών, αι εργασίαι εξετελούντο ουχί υπό πίεσιν, η παροχή δε του ηλεκτρικού ρεύματος εγένετο προ της αποπερατώσεως των εκτελουμένων εργασιών. Όθεν οι αντίθετοι λόγοι του τε κυρίου δικογράφου

και του προσθέτου περί ελλείψεως ειδικής και εμπεριστατωμένης αιτιολογίας και περί εσφαλμένης
ερμηνείας των ως άνω ουσιαστικών ποινικών διατάξεων είναι απορριπτέοι, ως μη βάσιμοι.